A°. 1835. N°. 32.

SURINAAMSCHE **Courant.** LETTERKUNDIG **Dagblad.**



Dingsdag den 21sten April.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO *den* 18 *April* 1835.

(20390) Alzoo WILLIAM ELDER, eigenaar van de Plantaadje *Concordia*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavin genaamd *Swankie* met hare kinderen *Goodluck* en *Bettij*, mitsgaders de Slavin *Marij*, van gemelde Plantaadje af- en op den privé naam van den rekestrant over te doen schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretensie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 6 Februarij 1835.

Nederlanden.

'S GRAVENHAGE, 27 Januarij.

» In de *Augsburger Zeitung* leest men in een berigt uit 's Hage gedagteekend, omtrent de zending naar Londen van den Baron van Zuylen van Nyevelt, het volgende: » Wij vermeenen met zekerheid te kunnen verzekeren, dat de zending, welke den Baron van Zuylen van Nyevelt naar Engeland opgedragen is geworden, wel eene staatkundige is; maar geene zoodanige, waaraan eene strikt officiële hoedanigheid verbonden is; zij bestaat eigenlijk daarin, het torij ministerie te begroeten, en op grond van de uit Londen bereids ontvangen half officiele mededeelingen, het uitzigt op te maken voor de waarschijnlijke toekomstige staatkundige gesteldheid van Holland. Dat de keus des Konings juist op den Baron van Zuylen gevallen is, levert het bewijs voor zijne onwankelbare gezindheden. Vroeger is opgemerkt dat, tijdens de Baron van Zuylen als dezerzijdsche gevolmagtigde aan de onderhandelingen van de Londensche conferentie deel nam, hij zich bijzonder met lord Palmerston niet in het minste verdragen kon; de Baron verzette zich met de grootste standvastigheid tegen de aanmatigende vorderingen van den lord, en verklaarde den Koning dat zijne langere tegenwoordigheid in Londen nutteloos was, waarop hij dan ook terug geroepen werd. Om echter te bewijzen, hoe weinig de toen door den Baron van Zuylen aan den dag gelegde vastheid den Koning mishaagde, verkoos Z. M. hem nu, om hem eene zending, die, ook zonder officiële hoedanigheid, in hare uitkomsten gewigtig zijn moest op te dragen. De baron *van Zuijlen* zal op de plaats zelve zich met de torys onderhouden, en bij de hooge achting, die hij bij dezelve geniet, en de scherpzinnigheid, welke hem eigen is, mag men verwachten dat Nederland aldra ondervinden zal, wat hetzelve van het tory-ministerie te verwachten heeft. Dat *Wellington* het door de whigs ingevolge traktaten nopens de buitenlandsche staatkunde aangenomen stelsel omver stooten zal, gelooft niemand; maar hij zal hetzelve matigen in de toepassing, en vaak is uit matiging en wijziging eene gansche verandering van zaken geboren, die op geheel verschillende grondslagen gevestigd zijn."

Frankrijk.

PARIJS, 31 Januarij.

De *Sentinelle* meldt het volgende:

In Spanje is thans de aandacht geheel en al gevestigd op de mogelijkheid eener Fransche interventie; de meerderheid der Spanjaarden, vooral in de aangrenzende gewesten, is van oordeel, dat dit het eenige middel is om den burgerkrijg te doen eindigen. Na zoo vele pogingen is het zeer natuurlijk, dat zij alle vertrouwen in die volgreeks van Generaals hebben verloren, welke, ieder op zijne beurt, in het door de geïnsurgeerde provincien geleverd wordende treurspel, eene nieuwe rol komt vervullen. Nu moeten nog de Franschen komen!

De *National* levert heden, naar luid van regtstreeksche tijdingen uit Pampeluna van den 17den. de bevestiging dat Generaal Mina merkelijk beter was, zoodat hij dienzelfden dag de stad had kunnen verlaten, ten einde eenige militaire maatregelen te treffen. Ook de *Sentinelle des Pyrénées* vermeldt den uittogt van Mina buiten Pampeluna.

De *Indicateur* wil aan dit herstel van Mina's gezondheid geen geloof hechten, en volgens de *Election* was dit legerhoofd in den avond van 17 dezer reeds wede binnen Pampeluna teruggekeerd.

De *Chronique de Paris*, De Heer Hyde de Neuville is Ambassadeur in de Vereenigde Staten geweest juist ten tijde van de diplomatieke reclamatien nopens de aan de vreemdelingen verschuldigde vergoeding, hij heeft stukken onder zijne berusting, die niet alleenlijk het bewijs leveren van de beschroomdheid van al de door het gouvernement van Washington in het werk gestelde pogingen, maar ook van de toegekende vergoedingen, hetzij voor Louisiana, hetzij voor de oude schuldvorderingen der Vereenigde Staten ten opzigte van Frankrijk en ter gelegenheid van de onafhankelijkheid. De Heer Hyde de Neuville schijnt ook naauwkeurige opgaven te bezitten nopens degenen, die tegenwoordig de schuldvorderingen te doen hebben, de beloofde premien, den toestand der Noord-Amerikaansche Bank, en *de sommen welke bij dezelve zyn gestort* door zekere lieden, en welke gelden Generaal Jackson met sequester bedreigt.

— Sints twintig dagen had eene in de straat des Oiseaux, N°. 2 au Marais, woonachtige Vrouw zich niet laten zien, en deze omstandigheid verwekte in de buurt groote ongerustheid, weshalve den Policie-Kommissaris der Wijk van het geval kennis werd gegeven. Deze ambtenaar begaf zich oogenblikkelijk naar de hem aangewezen woning, als wanneer men de vrouw in haar bed vond liggen, geheel opgeknaagd door eenen hond en eene kat, die naast haar zaten en beide tot op dat tijdstip van het lijk dezer ongelukkige hadden geleefd. Het geheele ligchaam, dat niets dan een akelig geraamte vertoonde, was tot aan de beenderen opgeknaagd, die zelfs hier en daar door de hongerige dieren waren stuk gebeten. Het verdient opmerking, dat alleen het hoofd onbeschadigd was gelaten. Overigens schijnt deze dood door eenen aanval van beroerte te zijn veroorzaakt.

— Het *Journal de l'Aisne* berigt dat het den befaamden Picard, wiens ontvlugting uit onderscheiden gevangenissen wij reeds herhaaldelijk gemeld hebben, thans weder gelukt is, in den nacht van Zaturdag op Zondag 25 Januarij, uit het huis van Justitie te Laon uit te breken:

» Sedert zijne aankomst aldaar uit de Abbaye was Picard opgesloten in eenen kerker, uit welken het onmogelijk scheen te ontvlugten; maar al de aandacht van dezen *Latude* was slechts op een doel gevestigd, om namelijk alle jegens hem gebezigde waakzaamheid te misleiden. Zaturdag avond ten elf ure kwam een der provoosten, die hem alle twee uren ging bezoeken, in zijnen kerker en vond Picard uitgestrekt op zijne kribbe liggen; twee uren daarna was hij verdwenen.

» Deze ontvlugting getuigt op nieuw van de volharding van Picard. Met een brok hout, het eenige ter zijner beschikking staande gereedschap, heeft hij in den grond zijns kerkers een gat van twee voet diepte weten te boren. Deze weg voerde naar eenen aangrenzenden kerker. Hier boorde hij een gat in den muur, en van uit deze opening, die op de plaats der gevangenis uitzag, hield hij zich vast aan de tralien van het venster, dat zeven voet boven den grond was: van daar klom of sprong hij naar een hooger venster dat op eenen gelijken afstand van het eerste was. Daarna hield hij zich met de handen vast aan de dakgoot van het gebouw en liet zich langs de looden pijp naar beneden gelijden, nadat hij echter alvorens aan de pijp een zegeteeken zijner behendigheid te hebben achtergelaten. Dit zegeteeken was eenvoudiglijk een hemd, naast hetwelk hij met groote letters geschreven had: PICARD Voorts was daaronder nog geschreven het vaarwel van Picard met de verzekering dat hij slechts drie maanden lang afwezig zoude blijven.

» Wij weten niet of dit berigt tot les zal dienen aan hen, die in het vervolg met het bewaken van dezen nieuwen Dædalus mogten worden, belast. Hoe dit ook zij, er is iets belangwekkends in deze

worsteling van eenen enkelen man tegen alle autoriteiten der gevangenissen, die anders zoo waakzaam zijn in het bewaren van dergelijke gevangenen. Het is ook op te merken dat P card, hoezeer hij zich schuldig erkent aan alle wa bedrijven, hem sedert zijne eerste ontvlugting ten laatste geleg l, aanhoudend blijft beweren dat hij onschuldig is aan de zaak: die de grondslag zijner eerste veroordeeling is geweest.»

— Men verzekert, dat de heer *Berryer* een der voorstanders van de oude Bourbons, bij de beraadslagingen over de Amerikaansche schuldvordering, eenige opgaven zal mededeelen, hem door de heeren *de Villèle* en *Hyde de Neuville* verschaft, welke laatste langen tijd Fransch gezant in Amerika is geweest. Uit deze opgaven zou blijken, dat de Fransche regering onder *Napoleon* nooit eigenlijk Amerikaansch goed weggenomen heeft; maar dat alleen Engelsche waren, die men onder bescherming der Amerikaansche vlag ter sluik in Frankrijk wilde invoeren, zijn aangehouden, gelijk de wet t en ter tijd voorschreef. In dit geval zou de schuldvordering der Noord-Amerikanen, waarvoor bij een traktaat 25 millioen franken werden ingewilligd, op niets uitloopen. Men mag dus te regt twijfelen of de staat van zaken wel zoodanig is, als die heeren het willen doen voorkomen.

— Voor de Regtbank van Eersten Aanleg te Parijs is den 17den de Hertog Karel van Brunswijk verschenen, om zich te verzetten tegen eenen eisch, door den Hertog van Cambridge, als zijnen curator, gedaan, tot het uitleveren der hem toebehoorende gelden, die Parijssche bankiers in hunne bewaring hebben. De advokaat des eischers, heeft in zijne pleitrede voornamelijk betoogd, dat het besluit van de hooge bloedverwanten van Hertog Karel (de Koning van Engeland, diens broeders en Hertog Willem van Brunswijk) waarbij aan den eerstgenoemden, uit hoofde zijner spilzucht, het beheer zijner goederen ontnomen werd, volkomen wettig is, en dus door de Fransche regtbanken behoort te worden toegepast. Aan het slot zijner rede zeide hij, dat men Hertog Karel geenszins, om met zijn vermogen te verrijken, onder curatele had geplaatst; maar enkel om te beletten, dat dit vermogen door dwaze ontwerpen verspild werd. Hertog Karel is den Advocaat zijner tegenpartij eenmaal in de rede gevallen, om diens gezegde, dat hij in 1830 uit zijne Staten *verdreven* was, stellig tegen te spreken. Hij heeft daarna een kort vertoog in de Fransche taal voorgelezen, waarin hij beweerde, dat zijne bloedverwanten zich met zijne bezittingen wilden verrijken, en door onophoudelijke regtsgedingen tot den afstand zijner regten aan Hertog Willem van Brunswijk wilden noodzaken. Waarschijnlijk zal dit regtsgeding nog eenen geruimen tijd duren.

— In sommige brieven uit de Vereenigde Staten wordt gezegd, dat zoo Frankrijk de schadevergoeding van vijf en twintig millioen blijft weigeren, de oorlog onvermijdelijk is. Op de Amerikaansche werven werd druk gearbeid en binnen zes weken meende men, dat al de oorlogschepen zeilree zouden zijn. De zeemagt der Vereenigde Staten bestaat uit zeven vier en twintigers, die gereed zijn om dienst te doen, en vijf van dezelfde grootte, die nagenoeg in gereedheid zijn gebragt, benevens uit een veertien fregatten, elk met vier en veertig stukken gewapend. Men houdt het er voor dat een groot gedeelte van de natie en de meerderheid der leden van het Congres zeer oorlogzuchtig zijn.

Duitschland.

FRANKFORT, 23 Januarij.

Uit Zwitserland luiden de berigten hoogst zorgelijk; er bestaat naauwelijks twijfel dat het tooneel der tot dus verre voorgevallen woelingen slechts van plaats is verwisseld, en dat wanneer nu Bern zich ernstig tegen het buitenland in eene andere gesteltenis verplaats, Zurich daarentegen deszelfs vroegere stelling zal hernemen. Met nota's zal men ditmaal de zaak wel niet kunnen afhandelen, doch het ware belang van geheel Zwitserland vordert dat deszelfs regeringen het aldaar nog altijd door woeling en verspreiding van tot oproer aanzettende vlugschriften te weeg gebragt wordende kwaad bedwingen, en zoodoende gevolg geven aan de eischen, welke de naburstaten met regt tot eenen staat wenden, met welken zij in aanraking zijn. De Zwitsersche regeringen zullen, wanneer zij een rondborstig gedrag aannemen, zich spoedig overtuigen dat geen der Oostelijke Staten er aan denkt Zwitserlands onzijdigheid en zelfstandigheid in het allerminst te verkorten, en dat dit land van *die zijde* door geen gevaar wordt bedreigd. Hoedanig zich de Westelijke bescherming laat betalen, hiervan kan Zwitserland reeds menig bewijs opleveren.

Het is hoogst opmerkenswaardig hoe overal godsdienstige woelingen worden waargenomen; zelfs in Frankrijk wordt zulks bespeurd. Ook bij ons heeft zich nu laatstelijk te dezen aanzien eene buitengemeene levendigheid vertoond. Men maakt de opmerking, dat hier dikwerf reizigers aankomen, die eenigen tijd bij de zoogenaamde stillen in den lande, welke ook hier worden aangetroffen, vertoeven; de partikuliere aandachtsoefeningen worden drukker bezocht. Door een gezelschap vrome lieden wordt hier sedert een jaar een fraai gedrukt weekblad uitgegeven, hetwelk den titel voert van *christelijke huisvriend* en is volmaakt, het orgaan dier vroomen. Even zoo verschijnt hier een katholijk weekblad, hetwelk echter duurder is; beide deze bladen hebben een ruim vertier. Het ware jammer indien ook bij ons het Pietismus, die vijand van alle ware godsdienst, veranderingen zoude maken.

— De *Frankfurter O. P. A. Zeitung* meldt uit Grieken and het volgende:

Berigten aangaande de reis van Z. M. den Koning door Oost Griekenland doen ons de vreugde kennen, welke de komst van den jongen Monarch overal verspreidt en de hoop, die zij allerwege verwekt, terwijl de voormalige Kapitanis naar hem toesnellen en zich bij zijn gevolg aansluiten. Hij zelf was alleen van Grieken, onder wier hoofden men Zavellas en Mamuris telde, vergezeld. Den Kithaïron overgetrokken zijnde, vernachtte hij bij de bouwvallen van Plataea, en ging den volgenden dag over Thesbië naar Thebae, des anderen daags naar Libadie en van daar over den Parnassus naar Delphi. Daar trad hem eene stokoude Vrouw, met sneeuwwitte haren, en ter naauwernood nog op hare voeten kunnende staan, twee granaatappelen in de hand houdende, gelijk eene Pythia te gemoet en verwelkomde hem met deze woorden: Ik heb 120 jaren geleefd, mijn Koning, — moogt gij er 200 oud worden! Mogen uwe volkeren zich vermeerderen, gelijk de korrels dezer vruchten in mijne hand en gelukkig zijn, zoo als wij, omdat wij u zien.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 16 dezer, de Nederlandsche Schoener *Ness*, Kapt. R. Taijlor, van *Marowijne;* Passagiers: de Chirurgijn *Monsanto*, Mejufvrouwen *van Ommeren*, *C. Temming*, *N. Böhm*, *H S Böhm*, de Jager *Weist*, drie Bedienden en een Negerslaaf.

Den 20sten, de Nederlandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt. Chambrer, van de *Coronie;* Passagiers: de heer *Wm. Mac. Intosch*, Mevrouwen *Wilkens* en *Thelor* en haar dochter en drie Bedienden.

Idem, de Nd. Am. Brik *Standard*, Kapt. Robert Wilson, van *Cayenne*.

UITGEKLAARD.

Den 17den, de Zweedsche Sloep *Hariet*, Kapt. Abel Blijden, naar *Martinique*; in ballast.

Advertentiën.

(17138) Het heeft den Almagtigen God behaagd om op den vroegen morgen van den 13den dezer, tot zich te nemen, mijne hartelijke geliefde Dochter SOPHIA FRANCINA VAN OMMEREN, in den ouderdom van circa 20 jaren.

Hoe treffend deze slag voor mij is, kan elk Ouderhart ligtelijk beseffen. Ik blijve echter in de deelneming mijner Vrienden Bekenden berusten.

Paramaribo, den 20 April 1835.

J. STIEZEL.

(17115) A. SALOMONS, zal *HEDEN*, 's morgens ten 9 ure, op Vendu verkoopen;

Nieuwe versche *PROVISIEN*, bestande in: Hollandsche BOTER en HAMMEN.

Alsmede HOORNBEESTEN en SCHAPEN, afkomstig van de Plant. *Akkerboom*.

Theatre of Varieties.

(19396) De Heer VILLALAVE heeft de eer het Publiek te berigten, dat op Woensdag den 22sten April e.k., de *vijfde* Representatie van deszelfs Kunst Vertooning zal plaats hebben; — het nader zal in de billetten van dien avond worden bekend gemaakt.

De prijs der plaatsen zijn bepaald als volgt: 1e. *rang f*4, 2e. *rang f*3. — Kinderen beneden de 12 jaren betalen de helft.

Bij ongunstig weder wordt niet gespeeld, zullende echter elke representatie kenbaar gemaakt worden door het uitsteken der Vlag aan de Vertoonplaats.

De aanvang precies ten half acht uren.

Aanstaande ZATURDAG zal de *laatste* Representatie gegeven worden.

Schepen in lading.



Naar Amsterdam:

Het Schip *de Nederlanden*, Kapt. C. Kofker. — Adres bij *L. D. J. van Bommel.* — sluit 15 Mei.

Het Schip *Leonidas*, Kapt. B. M. Corbierre. — Adres bij *L. D. J. van Bommel.* — sluit 5 Mei.

Het Schip *Catharina*, Kapt. K. M. Hillers. — Adres bij *H. P. van Mark.* — sluit 27 April.

Het Schip *Rencke*, Kapt. J. Oltmans. — Adres bij *H. P. van Mark.* — sluit 25 April.

Het Schip *Wilhelmina Frederica*, Kapt. J. H. Bodeman Adres bij *F. Bothe.*

Het Schip *Astrea*, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij *J. L. Gellée.* — Sluit 10 Mei.

Naar Rotterdam:

Het Schip *de Hoop*, Kapt. L. Tennis. — Adres bij *van West en de Hart.* — sluit 25 April.

Naar Middelburg.

Het Schip *de jonge Arie*, Kapt. L. Hus. — Adres bij *Gebr. Reijns.* — Sluit 25 April.

Ter Drukkerij van FUCHS & Co.